

DECIZIA nr. 280/2014
privind soluționarea contestației formulate de
SC X SRL,
înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. x/2014, înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. x/2014, cu privire la contestația formulată de **SC X SRL**, cu sediul în str. X, București.

Obiectul contestației, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/2014, îl constituie Deciziile privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehiculele nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6 din 2014, comunicate sub semnătură la x.2014, prin care s-a stabilit suma totală de plată reprezentând timbrul de mediu pentru autovehiculele de **x lei**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 alin. (1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de SC X SRL.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin adresa înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. x/2014, SC X SRL a formulat contestație împotriva Deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehiculele nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6 din 2014, pentru următoarele motive:

SC X SRL a fost înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. Jx/x/x, conform certificatului de înregistrare preschimbând seria x nr. x/2008, emis de Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul București, iar în scopul desfășurării activităților curente a dobândit șase autovehicule pe care le-a înscris în circulație conform mențiunilor existente în cărțile de identitate ale celor șase autovehicule (anexele nr. 8-13).

În anul 2010 prin încheierea nr. x/2010, pronunțată în dosarul nr. x/2010 de către Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, subscrisa contestatoare și-a pierdut personalitatea juridică ca urmare a unei operațiuni juridice de fuziune prin absorbție de către SC Y SRL denumită ulterior SC Z SRL.

Cu ocazia fuziunii prin absorbție au fost preluate și înmatriculate fără plata taxei pe poluare autovehiculele în cauză de societatea absorbantă, întrucât în anul 2010 legislația prevedea doar plata unei taxe la prima înmatriculare pe teritoriul României (O.U.G. nr. 50/2008). Ulterior prin sentința civilă rămasă definitivă și irevocabilă a fost anulată fuziunea și s-a dispus repunerea societăților implicate în fuziune în situația anterioară fuziunii precum și reînregistrarea societăților în Registrul Comerțului cu aceleași elemente de identificare pe care acestea le-au avut anterior fuziunii.

În consecință, la finele anului 2012 societatea a solicitat reînmatricularea celor 6 autovehicule în cauză, pe numele X SRL, dar acest lucru nu s-a efectuat fără achitarea timbrului de mediu, din motivul că subscrisa societate are un cod de identificare fiscală, diferit de cel al societății Y SRL, iar acest fapt este sinonim cu schimbarea proprietarului (transcrierea dreptului de proprietate).

Societatea contestatară menționează că reintrarea în patrimoniul subscrisei a celor 6 autovehicule nu este rezultatul unui act juridic bilateral de transfer al dreptului de proprietate, ci rezultat a anulării fuziunii dispuse cu o hotărârea judecătorească definitivă.

În susținerea contestației societatea invocă dispozițiile art. 1254 alin. (1) și (2) ale noului Cod civil, care se referă la efectele nulității al actului de fuziune în cauză, printre care figurează și înmatricularea autovehiculelor pe numele societății Z SRL (fosta Y SRL) sunt considerente inexistente.

Considerând că situația particulară excede prevederile O.U.G. nr. 9/2013, contestatarul solicită soluționarea contestației pe baza prevederilor art. 1 alin. (2) din Codul civil și nu pe baza dispozițiilor O.U.G. nr. 9/2013 și admiterea contestației.

II. În baza cererilor nr. x1A, x2A, x3A, x4A, x5A, x6A/2014 formulată de către **SC X SRL**, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a procedat la stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule de **x lei** prin Deciziile privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6 din 2014 în conformitate cu prevederile art. 4 din O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule.

III. Față de constatările organelor de administrare fiscală, susținerile contestatarii, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit corect suma totală de x lei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule, în condițiile în care motivațiile societății contestatară nu sunt de natură să modifice cuantumul taxei.

În fapt, prin cererile înregistrate la organul fiscal sub nr. x1A, x2A, x3A, x4A, x5A, x6A/2014 SC X SRL a solicitat stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehiculele după cum urmează:

Marca	Categ. auto	Data primei înmatriculare	Capacitatea cilindrică
Mercedes-Benz 308D	N1	x.1999	x
Renault Megane	M1	x.2004	x
Renault Clio	M1	x.2000	x
Dacia 1310	M1	x.1999	x
Renault Mascott	N2	x.2008	x
Toyota Avensis	M1	x.2008	x

Urmare solicitării contestatarii în cauză, în temeiul O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a procedat, în baza datelor înscrise în cărțile de identitate ale autovehiculelor, la calcularea și emiterea Deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6/2014 pentru suma totală de **x lei** reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule.

Societatea contestă faptul că cu ocazia reînmatriculării autovehiculelor în urma anulării fuziunii prin hotărârea judecătorească, a fost nevoit să plătească timbrul de mediu pentru autovehiculele în cauză.

În drept, O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule prevede următoarele:

“Art. 1. - (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul legal privind instituirea timbrului de mediu, denumit în continuare timbru.

(2) Timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

Art. 2. - În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) autovehicul nou - orice autovehicul care nu a mai fost înmatriculat;

b) autovehicul rulat - autovehiculul care a mai fost înmatriculat;

c) RNTR 2 - Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2,

aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) RNTR 7 - Reglementările privind omologarea individuală, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere - RNTR 7, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.132/2005, cu modificările și completările ulterioare;

e) scoatere din parcul auto național - orice acțiune care are ca rezultat radierea autovehiculului înmatriculat, cu excepția casării și dezmembrării;

f) reintroducerea în parcul auto național - orice acțiune care are ca rezultat prima înmatriculare a unui autovehicul în România, după ce acesta a fost scos din parcul auto național;

g) organ fiscal competent - Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate în a căror evidență este înregistrat contribuabilul ca plătitor de impozite și taxe;

h) contribuabil - orice persoană fizică sau persoană juridică care se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 4;

i) înmatriculare - operațiunea administrativă ce constă în înscrierea în evidențele autorităților competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare, precum și a numărului de înmatriculare;

j) taxa specială pentru autoturisme și autovehicule - taxa prevăzută la art. 214¹ -214³ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare până la data de 1 iulie 2008;

k) taxa pe poluare pentru autovehicule - taxa așa cum a fost prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, aprobată prin Legea nr. 140/2011;

l) taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule - taxa așa cum a fost prevăzută de Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, cu modificările ulterioare;

m) timbrul de mediu - reprezintă suma datorată de către contribuabil pentru emisiile provenite de la autovehiculele din categoriile M₁, M₂, M₃ și N₁, N₂, N₃.

Art. 4. - Obligația de plată a timbrului intervine o singură dată, astfel: [...]

c) cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării; [...]

Art. 5. - (1) Organul fiscal competent calculează cuantumul timbrului, pe baza documentelor din care rezultă dovada dobândirii dreptului de proprietate asupra autovehiculului și elementele de calcul ale timbrului, depose de către contribuabilul care intenționează să efectueze înmatricularea sau transcrierea dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat. Lista documentelor este prevăzută în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Valoarea în lei a timbrului se determină pe baza cursului de schimb valutar al monedei euro stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent și publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 8. - Timbrul nu se plătește atunci când autovehiculele sunt:

a) încadrate în categoria vehiculelor istorice, definite conform prevederilor art. 3 pct. 50 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere;

b) acordate instituțiilor de învățământ, sănătate și cultură, ministerelor, altor organe ale administrației publice, structurilor patronale și sindicale reprezentative la nivel național, asociațiilor și fundațiilor de utilitate publică, de către guverne străine, organisme internaționale și organizații nonprofit și de caritate, prin donații sau finanțate direct din împrumuturi nerambursabile, precum și din programe de cooperare științifică și tehnică;

c) confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului și acordate cu titlu gratuit în conformitate cu prevederile legale în vigoare;

d) destinate competițiilor sportive, definite conform prevederilor legale în vigoare;

e) dobândite prin moștenire, în cazul în care aceasta a intervenit în intervalul de 2 ani de la data deschiderii succesiunii;

f) Abrogată prin punctul 1. din Ordonanță nr. 16/2013 începând cu 05.08.2013.

Potrivit dispozițiilor legale mai sus citate taxa cu titlu de timbru de mediu pentru autovehicule se datorează atât cu ocazia dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România, **cât și cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate în România asupra unui autovehicul pentru care nu s-a plătit taxa specială pentru autovehicule potrivit Legii nr. 571/2003, taxa pe poluare prevăzută de O.U.G. nr. 50/2008, respectiv taxa prevăzută de Legea nr. 9/2013 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule**, iar la art. 8 sunt prevăzute în mod expres situațiile în care timbrul de mediu nu se plătește.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

SC X SRL a dobândit personalitate juridică în cursul anului 1999 când a fost înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. Jx/x/x.

Prin încheierea nr. x/2010, pronunțată în dosarul nr. x/2010 Tribunalul București – Secția a VI-a Comercială, a dispus „înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privind fuziunea prin absorbție de către SC Y SRL cu număr de ordine în registrul comerțului Jx/x/x, CUI x a SC V SRL și X SRL, radierea societăților absorbite, schimbare denumire societate absorbantă în SC Z SRL [...]”.

Potrivit art. 250 din Legea nr. 31/1990 – Legea societăților:

„(1) Fuziunea sau divizarea are următoarele consecințe:

a) transferul, atât în raporturile dintre societatea absorbită sau divizată și societatea absorbantă/societățile beneficiare, cât și în raporturile cu terții, către societatea absorbantă sau fiecare dintre societățile beneficiare al tuturor activelor și pasivelor societății absorbite/divizate; acest **transfer** va fi efectuat în conformitate cu regulile de repartizare stabilite în proiectul de fuziune/divizare”.

Se reține că încheierea nr. x/2010 a fost pusă în aplicare conform procesului verbal de predare primire nr. x/2010 când cele 6 autovehicule au fost transferate în patrimoniul SC Z SRL (societate absorbantă) fără plata unei taxe la prima înmatriculare, așa cum susține și contestatara, precizând că cu ocazia fuziunii prin absorbție, autovehiculele au fost preluate și înmatriculate **fără plata taxei pe poluare 6 autovehicule de societatea absorbantă**, întrucât în anul 2010 legislația prevedea doar plata unei taxe la prima înmatriculare pe teritoriul României (O.U.G. nr. 50/2008).

Prin sentința civilă nr. x/2011 pronunțată în dosarul x/2011 Tribunalul București – Secția a VI-a Civilă a hotărât:

„Admite acțiune formulată de reclamanta W în contradictoriu cu pârâta SC Z SRL.

Anulează Hotărârea Adunării Generale a Asociaților SC Y SRL din data de x.2010 privind aprobarea fuziunii dintre aceasta și SC X SRL, respectiv SC V SRL.

Anulează fuziunea sus-menționată.

Dispune repunerea societăților amintite în situația anterioară fuziunii și reînregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privitoare la cele trei societăți amintite, astfel cum acestea figurau anterior înregistrării celor dispuse prin încheierea nr. x/2010 a Tribunalului București – Secția a VI-a Comercială.”

Conform măsurilor dispuse de instanța de judecată s-a procedat la reînregistrarea SC X SRL în Registrul Comerțului sub nr. Jx/x/x conform certificatului de înregistrare emis cu seria x nr.x/**2012**.

Afirmația societății, precum că „OUG nr. 9/2013 nu cuprinde reglementări privind situația juridică a autovehiculelor ale căror proprietar este în continuare aceeași entitate – cazul subscrisei contestatoare, ca urmare a anulării prin efectul legii a actelor subsecvente

(înmatricularea), generată de anularea actului de transfer patrimonial (fuziunea), rezolvarea prezentei contestații urmează să se efectueze pe baza principiilor de drept anterior menționate și nu pe baza dispozițiilor OUG nr. 9/2013, care întocmai ca orice altă lege, aceasta nu poate reglementa și situații întâmplătoare”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației întrucât legiuitorul a prevăzut în mod imperativ că **obligatia de plată a timbrului intervine cu ocazia transcrierii dreptului de proprietate asupra autovehiculului rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, taxa pe poluare pentru autovehicule sau taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării**, iar așa cum recunoaște și contribuabila, cele 6 autovehicule au fost preluate și înmatriculate de societatea absorbantă **fără plata taxei pe poluare pentru autovehicule**.

De asemenea, art. 8 lit. a - e din O.U.G. nr. 9/2013 prevede în mod expres situațiile în care nu se plătește timbrul de mediu pentru autovehicule, iar speța invocată de contestatara nu se regăsește în niciuna din condițiile prevăzute la articol.

Mai mult prin Legea nr. 37/2014 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule a prevăzut în mod expres:

2. La articolul 8, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:
"b¹) transferate cu titlu gratuit de la autorități sau instituții publice altor autorități sau instituții publice".

Astfel se reține că legiuitorul a prevăzut în mod imperativ situațiile în care nu se datorează timbru de mediu.

Invocarea de către contestatara a faptului că în speță sunt incidente dispozițiile art. 1254 din Codul civil și că în baza acestor dispoziții nu datorează timbrul de mediu nu poate fi reținută în soluționarea cauzei, întrucât dispozițiile legale ce reglementează timbrul de mediu sunt prevăzute în OUG nr. 9/2013 care prevede la art. 8 situațiile în care nu se datorează timbrul de mediu.

Mai mult legea specială care reglementează societățile comerciale este Legea nr. 31/1990 – Legea societăților, care prevede:

„Art. 58. - (1) Pe data la care hotărârea judecătorească de declarare a nulității a devenit irevocabilă, societatea încetează fără efect retroactiv și intră în lichidare.

Art. 59. - (1) Declararea nulității societății nu aduce atingere actelor încheiate în numele său.

Art. 251. - (1) Nulitatea unei fuziuni sau divizări poate fi declarată numai prin hotărâre judecătorească.

(2) De la data realizării sale, potrivit art. 249, fuziunea, respectiv divizarea, poate fi declarată nulă doar dacă nu a fost supusă unui control judiciar în conformitate cu prevederile art. 37 sau dacă hotărârea uneia dintre adunările generale care au votat proiectul fuziunii sau al divizării este nulă ori anulabilă.

(5) Hotărârea definitivă de declarare a nulității unei fuziuni sau divizări va fi înaintată din oficiu de către instanța oficiilor registrului comerțului de la sediile societăților implicate în fuziunea sau divizarea respectivă.

(6) Hotărârea definitivă de declarare a nulității unei fuziuni ori divizări nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor născute în sarcina sau în beneficiul societății absorbante ori societăților beneficiare, angajate după ce fuziunea sau divizarea au devenit efective, în temeiul art. 249, și înainte ca hotărârea de declarare a nulității să fie publicată.

(7) În cazul declarării nulității unei fuziuni, societățile participante la fuziunea respectivă răspund solidar pentru obligațiile societății absorbante, angajate în perioada menționată la alin. (6).

(8) În cazul declarării a nulității unei divizări, fiecare dintre societățile beneficiare răspunde pentru propriile obligații, angajate în perioada prevăzută la alin. (6). Societatea divizată răspunde, de asemenea, pentru aceste obligații, în limita cotei de active nete transferate societății beneficiare în contul căreia au luat naștere obligațiile respective.

Art. 251¹⁹. - (1) Nulitatea unei fuziuni poate fi declarată numai prin hotărâre judecătorească.

(2) Nulitatea fuziunii nu poate interveni după data la care aceasta a produs efecte, dată stabilită potrivit art. 251¹⁵ alin. (2)".

De altfel, pe portalul ANAF – Informații fiscale și bilanțuri a fost publicat bilanțul contabil încheiat la 31.12.2011 depus de SC Z SRL (societatea absorbantă) la Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii, și pe cale de consecință se reține că autovehiculele care fac obiectul contestației erau în patrimoniul societății absorbante. Astfel se reține că transcrierea dreptului de proprietate menționat în cărțile de identitate de la SC X SRL către SC Z SRL nu poate fi anulată, drept pentru care este necesar ca urmare a anulării fuziunii transcrierea dreptului de proprietate de la SC Z SRL la SC X SRL.

Referitor la măsura dispusă de instanța prin sentința civilă nr. x/2011 privind repunerea societăților amintite în situația anterioară fuziunii și reînregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor privitoare la cele trei societăți amintite, astfel cum acestea figurau anterior înregistrării celor dispuse prin încheierea nr. x/2010 a Tribunalului București – Secția a VI-a Comercială, se reține că X SRL a revenit la forma inițială în ceea ce privește denumirea societății și la codul fiscal deținut anterior în data de **2012** când s-a procedat la reînregistrarea SC X SRL în Registrul Comerțului sub nr. Jx/x/x conform certificatului de înregistrare emis cu seria x nr. x din **x.2012**.

Toate afirmațiile contestatei cu privire la faptul că nu datorează timbrul de mediu pentru autovehicule ca urmare a anulării fuziunii sunt pur formale, întrucât deși a fost reînmatriculată la Registrul Comerțului conform certificatului de înregistrare emis cu seria X nr. x din 2012, aceasta avea posibilitatea că de la data de x.2011 (când a fost anulată fuziunea) să întrepindă toate demersurile către Serviciul Public Comunitar Regim Permise Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor în vederea reînmatriculării autovehiculelor până la data de x.2012 având în vedere că OUG nr. 50/2008 cu modificările ulterioare (în vigoare până la 13 ianuarie 2012) nu prevedea obligația plății taxei pe poluare pentru autovehicule, iar în ceea ce privește alineatul (2) al art. 4 din Legea nr. 9/2012 a fost suspendat prin alineatul din Ordonanță de urgență nr. 1/2012 începând cu 13.01.2012 până la 01.01.2013, care prevede:

„Art. 1. - Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, se suspendă până la 1 ianuarie 2013”.

Pe cale de consecință, având în vedere cele expuse mai sus, se reține că O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule stabilește cadrul legal privind instituirea timbrului de mediu pentru autovehicule, ca timbrul se face venit la bugetul Fondului pentru mediu și se utilizează de Administrația Fondului pentru Mediu în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului și că această taxă reprezintă opțiunea legiitorului național, iar organele fiscale sunt obligate să respecte prevederile art. 13 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, conform căruia: **„Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiitorului așa cum este exprimată în lege.”**, motiv pentru care contestația formulată de **SC X SRL** va fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma totală de **x lei**, reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule stabilită prin Deciziile privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6 din 2014.

Pentru considerentele arătate și în temeiul, O.U.G. nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, art. 58, art. 59 și art. 251 din Legea nr. 31/1990 – Legea societăților, art. 209, art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, se:

DECIDE

Respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **SC X SRL** împotriva Deciziilor privind stabilirea sumei reprezentând timbrul de mediu pentru autovehicule nr. x1, x2, x3, x4, x5, x6 din 2014, prin care Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii a stabilit taxele privind timbrul de mediu pentru autovehicule în sumă totală de **x lei**.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.